

جامعه و فرهنگ قرقیزستان

فروردین ۱۴۰۱ - شماره های ۷۵ و ۷۶

- برگشتگان: والدین خواستار بازگشت فرزندان و نوه های خود از سوریه هستند
- همه چیز درباره جوایز دولتی در قرقیزستان
- قوانین بازی واقعاً مردانه کوک بورو
- هنرمند ایرانی اولین نماینده قرقیزستان در دوسالانه ونیز خواهد بود
- فرآیندهای اجتناب ناپذیر مدرنیزاسیون در حوزه آموزش
- فرمان رئیس جمهور در خصوص مطالعه همه جانبه و ترویج حماسه های «ماناس»، «سمتی» و «سیتک»
- عبدالرزاق اف - سیاستمدار و دیپلمات برجسته قرقیز
- درآمد دانشگاه های قرقیزستان از دانشجویان خارجی

قرقیزستان، بیشکک، خیابان عشق آباد، شماره ۲۵

+996 312 903 799

raizani.ir.kg@mail.ru

https://t.me/iran_culture_kyrgyzstan

https://www.instagram.com/iran_culture_kyrgyzstan/

<https://www.facebook.com/CulturalCenterBishkek/?ref=bookmarks>

<https://www.facebook.com/parviz.ghasemi.370>

https://www.youtube.com/channel/UCprdXoZpYgFENpOl_3Kmdlg

<http://ru.icro.ir/bishkek>

دوهفته نامه

جامعه و فرهنگ قرقیزستان

نشریه فارسی رایزنی فرهنگی سفارت جمهوری اسلامی ایران در قرقیزستان

فهرست مطالب این شماره:

فروردین ۱۴۰۱ - شماره های ۷۵ و ۷۶

مدیر مسئول و سروراستار:
پرویز قاسمی

گردآوری و ترجمه مطالب:
جاوید میرزایف

طراحی و صفحه آرایی:
عثمان نازرولایف

نقل مطالب با ذکر منبع

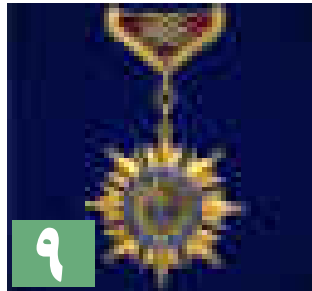
بلامانع است.

درج مطالب در این نشریه

الزاماً به معنی تأیید

تام و تمام محتوای آنها

نیست.

۹

گزارش: همه چیز درباره
جوایز دولتی در قرقیزستان

۵

دین: برگشتگان: والدین خواستار بازگشت
فرزندان و نوه های خود از سوریه هستند

۳۰

مصاحبه/دیدگاه: فیروز فرمانفرمائیان هنرمند ایرانی
اولین نماینده قرقیزستان در دوسالانه ونیز خواهد بود.

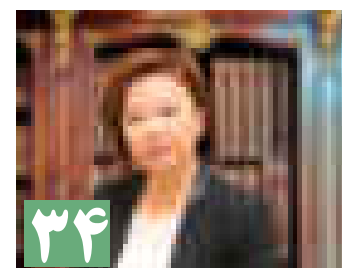
۱۸

قرقیزستان را بهتر بشناسیم:
قوانین بازی واقعاً مردانه کوک بورو

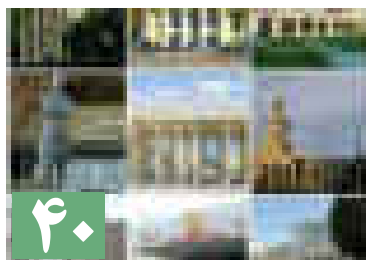
۳۶

خبر: رئیس جمهور فرمان مطالعه همه
جانبه و ترویج حماسه های «ماناس»،
«سیمتی» و «سیتیک» را امضا کرد.

۳۴

فرآیندهای مدرنیزاسیون
آموزش که اجتناب ناپذیر هستند.

۴۰

اینفوگرافی: درآمد دانشگاه های
قرقیزستان از دانشجویان خارجی

۳۸

شخصیت: ایشنبای عبدالرزاق اف -
سیاستمدار و دیپلمات برجسته قرقیز

درباره دوهفته نامه «جامعه و فرهنگ قرقیزستان»

شناخت و درک صحیح جامعه و فرهنگ کشورهای دیگر به ویژه کشورهای همسایه و پیرامون؛ پایه و اساس برقراری و توسعه روابط فرهنگی با آنهاست و بدون این شناخت؛ سیاست گذاری؛ برنامه ریزی و فعالیت فرهنگی بین المللی و منطقه ای اعتبار و اثربخشی مناسبی نخواهد داشت. توسعه صحیح روابط فرهنگی ایران و منطقه آسیای مرکزی (در اینجا قرقیزستان) نیز مستلزم دستیابی به درکی درست و مبتنی بر واقعیات عینی از جامعه و فرهنگ امروز این کشورها و مردمانی است که در این منطقه زندگی می کنند.

ارائه تصویری روشن و مبتنی بر عینیات از جامعه و فرهنگ آسیای مرکزی و تحولات؛ سیاست ها؛ برنامه ها و اقدامات مهم این کشورها در حوزه جامعه و فرهنگ می تواند ضمن کمک به تأمین اشراف خبری-اطلاعاتی نظام به مسائل و تحولات دینی فرهنگی منطقه و محیط بین الملل؛ مراکز و نهادهای تصمیم گیر در داخل کشور را در اتخاذ سیاست ها و راهبردهای بلندمدت و کوتاه مدت فرهنگی و تنظیم روابط فرهنگی بر اساس مختصات هر یک از کشورهای منطقه یاری نماید.

رایزنی فرهنگی سفارت ج.ا.ایران در جمهوری قرقیزستان در نسل چهارم مدیریتی خود (از فروردین سال ۱۳۹۸) با درک این مسئله و با وقوف بر اهمیت اطلاع رسانی درست و به موقع از تحولات و رویدادهای فرهنگی اجتماعی منطقه؛ تهیه و انتشار دوهفته نامه الکترونیکی «جامعه و فرهنگ قرقیزستان» را از جمله یکی از برنامه های ثابت خود قرار داده است.

در سال چهارم انتشار این نشریه - ۱۴۰۱ - تلاش می شود محتوا و نیز کیفیت طراحی و صفحه آرایی آن همچون گذشته مورد توجه و اهتمام قرار گیرد. حفظ و استمرار روند شکل گرفته و نهادینه شده برای تهیه و انتشار این نشریه و تنوع و غنی بخشیدن به محتوای آن؛ در طول این سال ها به عنوان یک سیاست و خط مشی کلی از سوی نمایندگی فرهنگی دنبال شده است. امیدوار هستیم خوانندگان مطالب این دوهفته نامه با ارائه نقطه نظرات و پیشنهادات ما را در ارتقای کیفیت و محتوای مطالب یاری نمایند.

پرویز قاسمی
رایزن فرهنگی

برگشتگان: والدین خواستار بازگشت فرزندان و نوه های خود از سوریه هستند.

۲۹ مارس ۲۰۲۲

۲۹ مارس سال جاری بستگان و والدین قرقیزهایی که در اردوگاه های شمال سوریه هستند، نشست خبری در خیرگزاری «آکی پرس» واقع در بیشکک برگزار کردند. حمیده یعقوب او او و فریده کیزی یوا، مدیران بنیاد خیریه «دست یاری بده»، از طرف نمایندگان ۳۰ خانواده از رئیس جمهور، رئیس کمیته دولتی امنیت ملی، دبیر شورای امنیت و وزیر امور خارجه جمهوری قرقیزستان درخواست کمک برای بازگشت زنان و کودکان از سوریه به قرقیزستان کردند. بر اساس اعلام این بنیاد، ۱۱۵ زن و ۲۸۵ کودک قرقیز در اردوگاه های شمال سوریه هستند. در این نشست خبری در آکی پرس، بستگان جزئیات زندگی در این اردوگاه ها را به اشتراک گذاشتند: «الان فرصت ارسال کمک های بشردوستانه به بستگان را نمی دهند، یک ماه پیش فرستادیم و به ما گفتند که این آخرین بار است که ما کمک های بشردوستانه می فرستیم. آنها کمک های بشردوستانه را فقط از آمریکای پذیرند و کمک های بعدی به او کراین می روند. اکنون در آنجا مبارزه برای بقا در کار است. وضعیت سلامتی بچه های ما بد است، آنها معاینه نمی شوند، به آنها کمک پزشکی نمی کنند، به جز آموکسی سیلین و پاراستامول چیزی نمی دهند. در آنجا بیماران زیادی از جمله کودکان هستند. هر روز یک نفر می میرد. و آنها هر روز به تدریج امید به خانه برگشتن را از دست می دهند».

خبرگزاری «وچرنی بیشکک». چرا ما نمی توانیم بچه ها را از سوریه برگردانیم؟ سوئدنا لا پتوا، خبرنگار «وچرنی بیشکک» در بررسی خود می نویسد که مرحله اولیه، یعنی بازگشت کودکان از عراق، به خوبی انجام شد: «تقریباً همه کودکان بازگشته پس از دوره اولیه توانبخشی در مدارس تحصیل می کنند، به مهد کودک می روند و روند ادغام مجدد را طی می کنند. بچه ها به خانواده های اقوام منتقل شدند تا کارهای مقدماتی نیز با آنها انجام شود و آنها به آنها کمک کردند تا با برگشتگان که بیشتر آنها نوزاد هستند، ارتباط برقرار کنند». در عین حال، این خبرنگار اذعان می کند که «هنوز درک بی چون و چرای این موضوع در جامعه وجود ندارد. بسیاری از این بیم دارند کودکانی که از سوریه بازگشته اند و معلوم است که توسط داعش بزرگ شده اند، تأثیر بدی روی همسالان خود بگذارند و ممکن است در آینده خطری برای جامعه باشند و لذا نباید به آنها حق بازگشت داده شود. چنین نظرات و دیدگاه هایی؛ هم در میان خبرنگاران و هم در میان امامان وجود دارد».

اوضاع مربوط به کودکان برگشته از سوریه چگونه پوشش شود؟

خبرگزاری Prevention Media ویدئوی توضیحی به زبان روسی و قرقیزی تولید کرده است که عملیات بشردوستانه انجام شده توسط دولت های کشورهای آسیای مرکزی را برای بازگرداندن ایمن شهروندان خود از عراق و سوریه توصیف می کند. علاوه بر این توصیه هایی برای نمایندگان رسانه ها در خصوص پوشش صحیح این موضوع حساس که سخنان نفرت انگیز و کلیشه ای زیادی پیرامون آن وجود دارد، داده شده است. عبارات «اصطلاحات» «برگشتگان» و «بازگشتگان» رسمی نیست، اما رایج است. آیا قرقیزستان می تواند شهروندان خود را از اردوگاه های پناهندگان بازگرداند؟

بله، می تواند. در بازه زمانی ۲۰۱۸ تا ۲۰۲۲ بستگان شهروندان قرقیزستان که در اردوگاه های پناهندگان سوریه و زندان های عراق به سر می برند، بارها از مقامات رسمی قرقیزستان برای کمک و سازماندهی بازگشت بستگان و دوستان خود از مناطق درگیری درخواست کردند. در طول سال ها، تعداد زیادی گزارش و مطالب در مورد درگیری در خاورمیانه در رسانه های قرقیزستان منتشر شده است.

بر اساس داده های کمیته دولتی امنیت ملی جمهوری قرقیزستان، تا سال ۲۰۲۰، ۸۵۰ تبعه قرقیزستان عازم منطقه جنگی در سوریه شدند که از این تعداد ۱۵۰ نفر در آنجا کشته شدند. خاطرنشان می شود در میان بازداشت شدگان در سوریه ۱۴۰ زن دیگر وجود دارد. به گفته بنیاد «دست یاری بده»، امروز در اردوگاه الهول واقع در منطقه الحسکه ۲۸۵ کودک و ۱۱۵ زن زندگی می کنند که همه آنها شهروندان قرقیزستان هستند.

به گفته بستگان، در این اردوگاه زود آتش سوزی ها به دلیل بی احتیاطی با آتش رخ می دهد، زیرا زنان مجبور هستند برای گرم کردن چادرها آتش روشن کنند. پس از آغاز درگیری های نظامی بین روسیه و اوکراین، تقریباً تمام کمک های بشردوستانه به آنجا ارسال می شود و خود بستگان نمی توانند به تنهایی کمک های بشردوستانه را به اردوگاه های پناهندگان در سوریه ارسال کنند.

به گفته نزدیکان، شورای امنیت، کمیته دولتی امنیت ملی، وزارت امور خارجه، و کیل حقوق کودکان با آنها همکاری می کنند، اما هر بار به آنها پاسخ داده می شود که «کار در حال انجام است» و قرقیزستان از کمک کشورهای دیگر خودداری می کند. یکی از رهبران این بنیاد می گوید: «ماه اوت من به وزارت خارجه مراجعه کردم تا زنان و کودکان بیمار و زخمی را بیاورند، اما کمیته دولتی امنیت ملی درخواست ما را رد کرد، اگر چه او کرایه کمک خود را برای بازگشت آنها پیشنهاد داد. آنها پاسخ دادند: «ما خودمان شهروندانمان را می آوریم، داریم کار می کنیم». زنان در اردوگاه سعی می کنند بچه های ۱۵-۱۲ ساله خود را زودتر برگردانند، زیرا پسران را به زندان می برند و آموزش می دهند تا سرباز آنها شوند و دختران در این سن مورد خشونت قرار می گیرند».

نمایندگان ۳۰ خانواده که بستگانشان در اردوگاه پناهندگان در سوریه به سر می برند، با درخواست کمک برای بازگرداندن آنها به وطن، به صادر جباراف رئیس جمهور قرقیزستان مراجعه کردند.

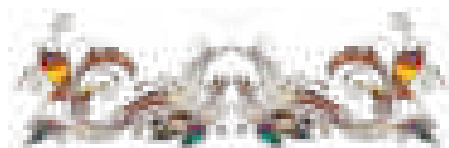
بدون شک مشکلات و مسائل دشواری وجود دارد، مانند مذاکرات دیپلماتیک با مقامات رسمی سوریه و تماس غیررسمی با سران قبایل کرد که قلمرو اردوگاه های پناهندگان را در اختیار دارند. همچنین مذاکرات با ترکیه و سایر کشورهای همسایه، جلب رضایت برای همکاری با سازمان های بین المللی و مهمتر از همه، تشکیل مرکزی برای پذیرش این گونه افراد، ارتباط با نزدیکان و آموزش مردم و جامعه محلی ضروری است. کار اطلاع رسانی زیادی باید انجام داد و باید رسانه ها را آماده کرد. اما از همه مهمتر پایه مادی و فنی است، هر چند بستگان پناهجویان نیز در این زمینه آماده کمک هستند.

رسانه ها نباید هنگام انتشار اخبار مثل گذشته به اشتباه راه دهند، وقتی زادبوم و اسامی بستگان کودکان بازگشته از عراق علیرغم درخواست سازمان های دولتی و یونیسف مبنی بر عدم انتشار منتشر شده بود.

بدیهی است که در ماه مبارک رمضان، رهبری جمهوری قرقیزستان و سازمان های مجری قانون می توانند زنان و کودکان را از اردوگاه های پناهندگان سوریه بیاورند. به نظر می رسد که آنها به اشتباهات خود پی برده اند و این یک نمونه بارز برای دیگران خواهد بود.

منبع:

<https://prevention.kg/?p=12437>

همه چیز درباره جوایز دولتی در قرقیزستان

آیا آنها مزایا و امتیازات را ارائه می دهند؟

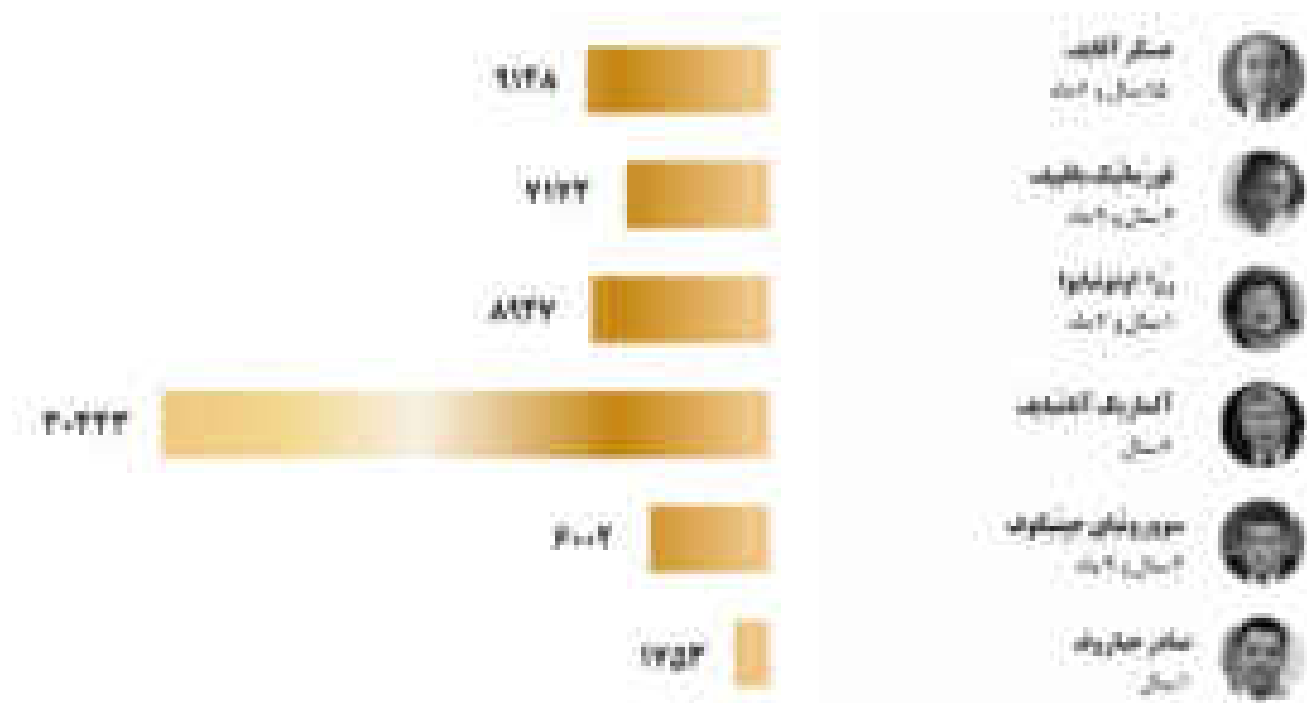
در قرقیزستان جوایز مختلف دولتی هر ساله به صدها نفر اهدا می شود. بنابر این خبرگزاری «اسپوتنیک» تصمیم گرفت تا سیستم جوایز دولتی در این کشور را مطالعه کند و بفهمد که چه امتیازات و مزایایی به دارندگان آنها تعلق می گیرد.

کدام یک از روسای جمهور قرقیزستان بیشترین جوایز را اعطا کرده اند؟

جوایز دولتی بر اساس فرامین رئیس جمهور اعطا می شود. در طول تاریخ ۳۰ ساله قرقیزستان، آلمازیک آتامبایف و عسکر آقایف بیشترین جوایز را اهدا کرده اند. اولی شش سال و آقایف پانزده سال و نیم بر دولت حکومت کردند. در طول سال ها، آتامبایف به بیش از ۳۰ هزار و رئیس جمهور اول به حدود ۹ هزار قرقیزستانی جایزه دولتی اعطا کرده اند. رزا آتونبایوا در جایگاه سوم قرار دارد. او برای یک سال و چهار ماه ریاست جمهوری خود به ۸۹۲۷ نفر جایزه اعطا کرده است.

فورمانبیک باقی یف، رئیس جمهور سابق در رتبه بعدی قرار دارد. ۷۱۷۴ نفر از او جوایز دریافت کرده اند. سورونبای جین بک اف رئیس جمهور ماقبل آخر در اثنای ۲ سال و ۹ ماه ریاست خود به ۶ هزار شهروند جایزه داده است. صادر جباراف رئیس جمهور کنونی هم در طول یک سال کاری به ۱۷۵۳ قرقیزستانی جوایز اهدا کرده است. در مجموع در طول سال های استقلال ۶۳۴۴۷ جایزه اعطا شده است.

از سال ۱۹۹۰ تاکنون به ۶۳۴۴۷ نفر جایزه اعطا شده است.

به چند نفر در سال به طور متوسط جایزه اعطا کرده اند

۵۶۰	مهم افتخار فارس و احمد	
۱۵۱۰	فریدون باغچه امان و احمد	
۴۴۱۵	زینا ابولولایا امان و احمد	
۵۰۷۲	الطربک ابلیسینا امان	
۲۱۸۲	سوزولتان بیسولوف امان و احمد	
۱۷۵۳	عالم بشاروف امان	

بالاترین نشان افتخار «قهرمان جمهوری قرقیزستان»

این عنوان برای خدمات شخصی استثنایی به دولت و مردم، انجام یک کار قهرمانانه به نام آزادی و استقلال جمهوری قرقیزستان اعطا می شود. بالاترین درجه تمایز یک بار توسط رئیس جمهور با تقدیم نشان ویژه «آق شومقار» («شَنقار سفید») که در سمت چپ سینه بالاتر از نشان ها و مدال ها قرار می گیرد، اعطا می شود. این عنوان ممکن است پس از مرگ نیز اعطا شود. این جایزه تاکنون به ۲۷ نفر اعطا شده است.

نشان افتخار «ماناس»

این نشان افتخار برای خدمات به دولت و مردم، کمک به شکوفایی جمهوری قرقیزستان، برای کمک به حفظ و تقویت دولت و جامعه دموکراتیک، وحدت مردم و ارتقای توان اقتصادی، معنوی و فکری کشور اعطا می شود.

این نشان دارای سه درجه است. در حال حاضر نشان افتخار «ماناس» درجه ۱ به ۲۹ نفر و نشان افتخار «ماناس» درجه ۲ به ۴۳ نفر اعطا شده است.

شرایط اعطای نشان «ماناس» درجه ۳ نیز همان شرایط است و می توان آن را پایین ترین درجه نشان افتخار «ماناس» دانست. این نشان تاکنون به ۲۹۸ نفر از جمله نمایندگان حوزه های فرهنگ، پزشکی، مقامات انتظامی، چهره های سرشناس، دانشمندان، پیشکسوتان، سازندگان و غیره اهدا شده است.

نشان افتخار «قورمانجان دانکا»

این نشان برای خدمات شایسته در حوزه های اجتماعی و سیاسی و برای دستاوردهای کارگری، کمک به حفظ و تقویت دولت، اتحاد مردم و آموزش نسل جوان در روحیه عشق و احترام به میهن اعطا می شود.

تاکنون تنها آنگلا مرکل صدراعظم سابق جمهوری فدرال آلمان و نورجان شایلدایک اوا رئیس کمیسیون مرکزی انتخابات و همه پرسی جمهوری قرقیزستان این جایزه را دریافت کرده اند.

نشان افتخار «داناگر» («حافظ صلح»)

این نشان به خاطر سهم بزرگ در تقویت صلح، دوستی و همکاری بین مردمان؛ فعالیت های مثمر ثمر در حفظ هماهنگی بین قومی؛ خدمات شایسته در توسعه علم و پتانسیل اقتصادی کشور؛ کار فعال در تقریب و غنی سازی متقابل فرهنگ های ملی و تقویت روابط دوستانه بین دولت ها اهدا می گردد.

تا به امروز نشان «داناگر» به ۱۲۳ نفر اعطا شده است که بیشتر آنها روسای سازمان های بین المللی در قرقیزستان، سفرا، دولتمردان خارجی، سیاستمداران و دانشمندان هستند.

نشان افتخار «دانک» («شرف»)

این نشان به خاطر خدمات شایسته جهت ارتقای سطح توسعه اجتماعی و اقتصادی جمهوری قرقیزستان، رفاه مردم و صلح و ثبات اعطا می گردد و همچنین به خاطر خدمات شایسته در حوزه های علمی، آموزشی و بهداشتی؛ در عرصه های دولتی، خیریه و اجتماعی؛ تقویت حاکمیت نظم و قانون، امنیت و دفاع از کشور؛ کمک به حفظ، ترویج و توسعه فرهنگ، هنر و تاریخ ملی؛ آموزش میهن دوستانه نسل جوان و حمایت و ترویج ورزش عطا می شود.

در طول ۳۰ سال گذشته ۴۰ نفر سزوار نشان افتخار «دانک» شده اند.

مدال «اردیک» («شجاعت»)

این مدال به خاطر اقدام ایثارگرانه و فداکارانه برلی نجات مردم، تامین امنیت، دفاع از کشور، حفظ نظم و مبارزه با جرم و جنایت؛ به خاطر شجاعت و مردانگی هنگام بلایای طبیعی، آتش سوزی و سایر موارد اضطراری و همچنین به خاطر اقدامات قاطعانه در انجام وظایف نظامی، رسمی یا مدنی در شرایط پرخطر به شهروندان اعطا می شود. تا امروز ۵۵۵ نفر سزوار این مدال شده اند که بیشتر آنها پلیس، خلبانان، امدادگران، پزشکان نظامی، افسران و خبرنگاران هستند.

مدال «دانک» («شرف»)

این مدال به خاطر خدمات ویژه در حوزه های دولتی، عمومی، شهری، صنعتی، علمی، فنی، خلاق، آموزشی، اجتماعی و خیریه اهدا می گردد. از سال ۱۹۹۱ تاکنون ۱۳۰۰ نفر مدال «دانک» را دریافت کرده اند.

مدال «مادر شرفمند»

این مدال به مادرانی که شش فرزند زاده و نیک تربیت کرده اند، در حالی اعطا میشود که فرزند ششم به سن یک سالگی می رسد و بقیه زنده هستند. همچنین زنانی که بیش از ۱۵ سال بدون نقص در یتیم خانه یا مدرسه معلولین کار کرده اند به این مدال نائل می گردند. همچنین، این مدال به کسانی اعطا می شود که هنگام دفاع از میهن و منافع دولتی آن؛ انجام وظیفه مدنی برای حفظ جان انسان ها و تضمین نظم و قانون جان خود را از دست داده یا مفقود شده اند. در طول ۳۰ سال ۱۰ هزار و ۹۹ نفر این جایزه را دریافت کرده اند.

نشان افتخار «دوستوک» («دوستی»)

این نشان افتخار برای موفقیت در توسعه روابط دوستانه، اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و بشردوستانه بین مردم، تقویت همکاری همه جانبه جمهوری قرقیزستان با سایر کشورها؛ برای دستاوردها در فعالیت های بین المللی، اجتماعی، خیریه و بشردوستانه؛ برای مشارکت شخصی در توسعه و ارتقای توان معنوی و فکری کشور و فعالیت فعال جهت حفظ حقوق بشر و منافع اجتماعی آن اعطا می شود. نشان «دوستوک» تاکنون به ۲۹ نفر عطا شده است.

نشان افتخار «مادر قهرمان»

این نشان به مادرانی اعطا می شود که هفت یا بیشتر فرزند زاده و به طور باید و شاید از سلامتی، تعلیم و تربیت و رشد جسمی و اخلاقی آنها مراقبت می کنند. همچنین نشان «مادر قهرمان» به زنانی اعطا می شود که در دفاع از میهن و منافع دولتی آن، انجام وظیفه مدنی برای حفظ جان انسان ها و تضمین نظم و قانون جان خود را از دست داده یا مفقود شده اند. تاکنون ۳۸۶۶۹ زن به این نشان نائل شده اند.

لوح افتخار جمهوری قرقیزستان

لوح افتخار جمهوری قرقیزستان به خاطر خدمات شایسته در افزایش توان اجتماعی، اقتصادی و معنوی کشور؛ دستاوردهای قابل توجه در فعالیت در مقامات دولتی یا شهری و یا در زمینه های آموزشی، پرورشی، پزشکی، صنعتی، علمی، فنی، خلاق، اجتماعی و خیریه اعطا می شود. تا امروز لوح افتخار جمهوری قرقیزستان به ۷۶۵۸ نفر اعطا شده است.

عناوین افتخاری درجه اول

این درجه شامل چهار عنوان است:

هنرمند خلق جمهوری قرقیزستان که به هنرمندان، آوازخوانان، آهنگسازان، رهبران ارکستر، کارگردانان، رهبران کر، طراحان رقص، آقین ها، مدیران هنری گروه های موسیقی، کر و رقص؛ بابت خلق بهترین تصاویر هنری، نمایش های تئاتری و تلویزیونی، فیلم های تلویزیونی و سینمایی، برنامه های کنسرت و سیرک، آثار موسیقی، تلویزیونی و رادیویی اعطا می شود.

نویسنده خلق جمهوری قرقیزستان به نویسندگانی که به دلیل آثارشان در بین مردم شناخته شده اند، بابت کمک آنها در توسعه ادبیات ملی اعطا می شود.

آقین خلق جمهوری قرقیزستان به آقین های معروفی اختصاص داده می شود که سهم بسزایی در فرهنگ ملی و توسعه داستان سرایی داشته اند.

نقاش خلق جمهوری قرقیزستان به نقاشان به خاطر خلق بهترین آثار در حوزه نقاشی، مجسمه سازی، گرافیک و هنرهای یادبود، تزئینی و کاربردی اهدا می شود.

پس از کسب استقلال قرقیزستان ۲۰۱ نفر سزاوار کسب عنوان هنرمند خلق، ۳۷ نفر نویسنده خلق، ۳۴ نفر آقین خلق و ۳۷ نفر نقاش خلق شده اند.

عناوین افتخاری درجه دوم

عناوین افتخاری «دکتر شایسته»، «هنرمند شایسته»، «سازنده شایسته» و ... به افرادی که حداقل ۱۵ سال در حوزه خود کار کرده‌اند، به متخصصان سطح بالا، دانشمندان، روشنگران و خلاقان اعطا میشود. تاکنون این عناوین به ۴۲۶۶ نفر اعطا شده است.

جایزه دولتی توفتوقول

جایزه دولتی توفتوقول در زمینه ادبیات، هنر و معماری به نویسندگان بهترین آثار شعر، نثر و نمایشنامه و روزنامه نگاری هنری، موسیقی، تئاتر و سینما، مجسمه سازی و معماری، صدا و سیما تعلق می‌گیرد. این جایزه هر سه سال یکبار با ۱۰۰ هزار سوم (۱۰۰۰ یورو)، دیپلم، نشان افتخار و گواهی نامه اعطا می‌شود. این جایزه جزو جوایز دولتی محسوب نمی‌شود ولی مدیریت اجرای آن با دولت است.

چه کسی افراد سزاوار جوایز را تعیین می‌کند؟

اعطای جوایز به اتباع قرقیزستان و اتباع خارجی توسط شاخه های مختلف دولت کشور و دولت های محلی پیشنهاد می‌شود. آنها اسناد مربوطه را به کمیسیون جوایز دولتی زیر نظر رئیس جمهور قرقیزستان ارسال و هیئت مسئول این نهاد در جلسه خود کاندیداها را بررسی می‌کند. برای جلوگیری از خطرات فساد در این کمیسیون، نام و نام خانوادگی اعضای آن ذکر نشده و مخفی نگه داشته می‌شود.

آیا مزایایی برای برندگان جوایز وجود دارد؟

تا سال ۲۰۱۲ دارندگان جوایز دولتی از مزایا و کمک های مالی بسیاری برخوردار بودند. بنابراین برنده حداقل دو جایزه دولتی حقوق بازنشستگی شخصی می گرفت. اگر کمیسیون مربوطه مدارک لازم را دریافت می کرد و در نتیجه تصمیم مثبت می گرفت، شهروند این فرصت را داشت که مستمری بسیار بالایی دریافت کند. اما اکنون چنین مزایایی وجود ندارد. اگر دارنده نشان افتخاری «آق شومقار» کار کند، حقوق او دو برابر می شود، اما حقوق بازنشستگی ثابت می ماند. اکثر دارندگان نشان افتخاری «قهرمان جمهوری قرقیزستان» اکنون در سن بازنشستگی هستند. در صورت فعالیت دارندگان عناوین «هنرمند خلق»، «نویسنده خلق»، «کارگر شایسته» ۲۵۰۰ صوم اضافه میشود. اما این بر حقوق بازنشستگی آنها تأثیر نمی گذارد. به مستمری مادران قهرمان ۱۰۰۰ صوم اضافه می شود. اما در عین حال دولت های محلی متناسب با توانایی های خود می توانند مزایای مختلفی را برای دارندگان جوایز دولتی فراهم کنند.

بالاترین جوایز دولتی کجا ساخته می شود؟

مراسم اعطای جوایز دولتی سه بار در سال برگزار می شود و برندگان با رئیس دولت ملاقات می کنند. نشان افتخاری «مادر قهرمان» و مدال «مادر شرفمند» در انجمن ملی هنر عامیانه و بقیه در مسکو در شرکت «Goznak» ساخته می شود. قیمت نشان ها و مدال ها بستگی به ارزش فلزاتی دارد که از آن ساخته شده اند. بودجه برای تولید آن، بسته به مقدار، از بودجه دولتی تخصیص می یابد.

ترتیب محرومیت از جوایز

شخصی که به او نشان، مدال یا عنوان افتخاری اعطا شده است، تنها و تنها با حکم دادگاه از آن محروم می شود. اگر دادگاه تصمیم به محرومیت شخصی از جایزه بگیرد، اسناد او به صندوق جوایز دولتی منتقل می شود. چنین تصمیماتی فقط در مورد شخصی اتخاذ می شود که مرتکب جرم خیلی جدی شود.

جعل و فروش

فروش و مبادله جوایز ممنوع است. همچنین اعطای جوایز دولتی به افرادی که قبلاً محکوم و کسانی که هنوز تیرئه نشده اند نیز ممنوع است. برای تولید غیرقانونی جوایز دولتی و عناوین افتخاری، برای فروش و مبادله آنها، مسئولیت کیفری در نظر گرفته شده است.

منبع:

<https://ru.sputnik.kg/20211014/nagrody-medali-zvaniya-lgoty-geroy-kyrgyzstan-1053030206.html>

قوانین بازی واقعاً مردانه کوچک بوورو

کوک بورو یک بازی عامیانه است که در آن سوارکاران بر سر لاشه بز با هم مبارزه می کنند. باید لاشه را نه تنها گرفت و حفظ کرد، بلکه به تای قازان (دروازه) تیم مقابل انداخت. در زمان های قدیم به جای لاشه بز از گرگ زنده استفاده می شد. از این رو این بازی کوک بورو یعنی گرگ خاکستری نامیده می شد.

این بازی همچنین در قزاقستان، ازبکستان، تاجیکستان، در برخی از مناطق روسیه (سرزمین آلتای، باشقیرستان و غیره)، افغانستان، پاکستان، چین، ترکیه و مغولستان گسترده است.

طبق قوانین، در یک تیم کوک بورو نباید بیش از ۱۲ سوار حضور داشته باشد. تنها چهار نفر از آنها می توانند به طور همزمان وارد بازی شوند، اما شرکت کنندگان حق دارند در طول مسابقه یکدیگر را عوض کنند. در هنگام تعویض نباید بازیکن اضافی در زمین بازی حضور داشته باشد.

بازی توسط یک داور ارشد و دو کمک داور جانبی انجام می شود. کمک داوران صحت تعویض بازیکنان را کنترل می کنند و خروج از زمین بازی (اوت) را می شمارند.

یک بازی یک ساعت طول می کشد - سه دوره ۲۰ دقیقه ای.

سوارکاران مجاز به بازی بدون کلاه محافظ نیستند. در صورت عدم رعایت این قانون، بازیکن به مدت دو دقیقه از زمین مسابقه اخراج می شود. در وسایل اسب نباید قطعات فلزی اضافی وجود داشته باشد. انتهای رکاب باید یکنواخت باشد. نعل اسب باید صاف باشد و تیز نباشد. به دلیل نقض این قوانین، تیم ممکن است از مسابقات حذف شود.

\$ 50 000

قیمت گرانترین اسب یک بازیکن کوک بورو

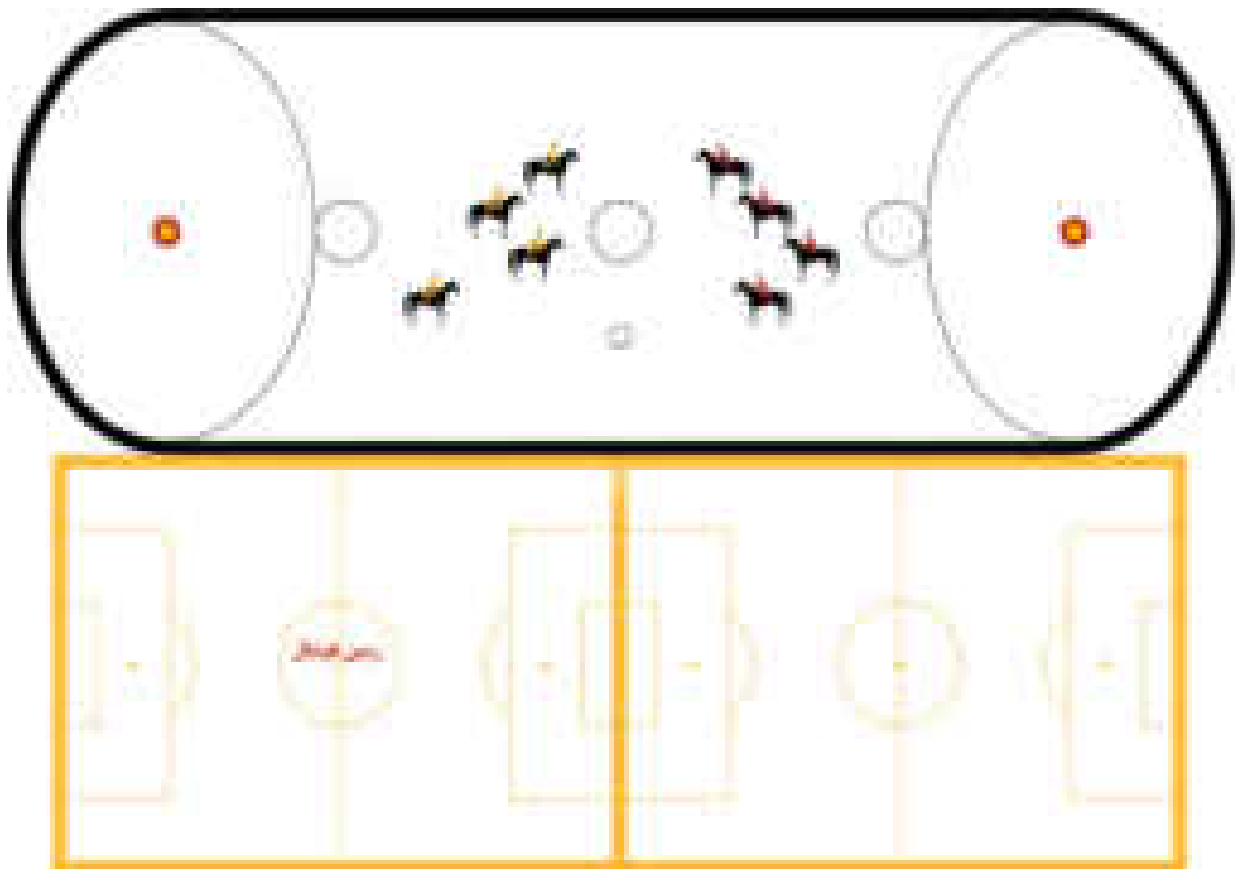

هدف بازی این است که سوارکاران لاشه بز را بگیرند و هرچه بیشتر آن را در تای قازان حریف بیندازند. اگر مسابقات به صورت گروهی برگزار شود، تیم برنده با بالاترین امتیاز انتخاب می شود.

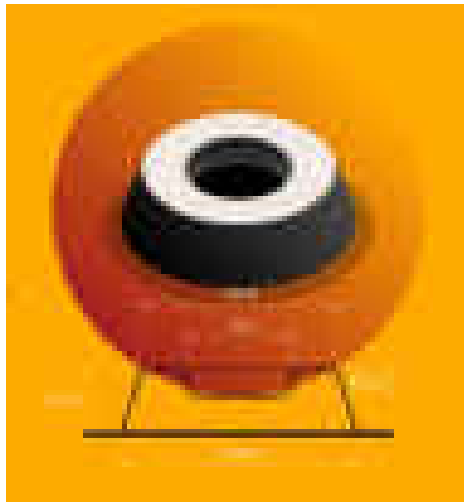
وزن یک لاشه بز ۳۵-۳۰ کیلوگرم است

زمین بازی

تای قازان (دروازه)

بازی در هر دوره تا زمان پرتاب لاشه بز در تای قازان یا خطا ادامه می یابد. اگر لاشه به طور دقیق در تای قازان انداخته شود، تیم گل می زند.

شروع بازی

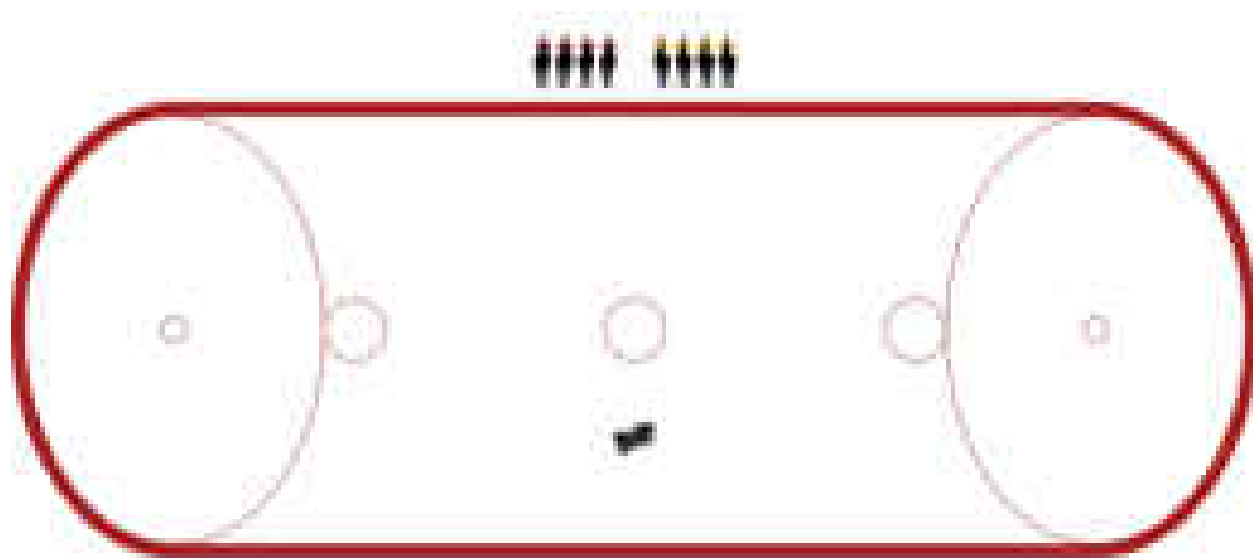
تیم ها ۲۰ دقیقه قبل از شروع بازی در زمین صف آرایی می کنند. سوار کاران و اسب ها از نظر رعایت قوانین بررسی می شوند. سپس تیم ها در یک ردیف روی دایره مرکزی قرار می گیرند و سرود کوک بورو پخش می شود. بازی با سوگند سنتی سوار کارانی که سوگند یاد می کنند آن را منصفانه بازی کنند؛ آغاز می شود. بدون ادای سوگند، سوار کار مجاز به بازی نیست. برای ادای صوری سوگند به تیم اخطار داده می شود.

\$ 5 000-6 000

درآمد سالیانه یک بازیکن قراردادی کوک بورو

قرعه کشی

قرعه کشی بین کاپیتان های تیم ها مشخص می کند که هر کدام از آنها از کدام تای قازان دفاع کنند. لاشه بز در زمین در ۱۵ متری خط کناری از طرف جایگاه ها قرار دارد. تیم ها موظفند در یک ردیف پشت خط کناری مقابل جایگاه ها ایستاده باشند. پس از سوت داور، بازیکنان به سرعت به سمت لاشه می روند. اگر کسی موفق به برداشتن آن در عرض دو دقیقه نشود، بازی متوقف می شود و سپس از دایره مرکزی ادامه می یابد. فقط یک بازیکن از هر تیم می تواند وارد دایره شود و در حالی که لاشه بز داخل دایره است، سایر شرکت کنندگان اجازه عبور از خط را ندارند. اگر در عرض یک دقیقه هیچ یک از سوارکاران نتوانند دایره را با لاشه ترک کنند، داور آنها را با دو بازیکن دیگر عوض می کند.

سالم

سالم (هدف) - انداختن لاشه در تای قازان است.

سالم قبول می شود:

☞ اگر لاشه بز به طور کامل در تای قازان بیفتد.

☞ اگر حداقل دو سوم از لاشه در تای قازان بیفتد.

پس از اعلام گل توسط داور، بازی از مرکز زمین شروع می شود.

سالم قبول نمی شود:

☞ اگر یک سوم از لاشه بز وارد تای قازان شود.

☞ اگر لاشه در لب تای قازان قرار گیرد.

☞ اگر لاشه پس از وارد شدن به تای قازان با اینرسی از آن خارج شود.

☞ اگر در حین پرتاب یک یا دو پای اسب بازیکن روی لب تای قازان باشد.

☞ اگر اسب بازیکنی که لاشه را انداخته، وارد تای قازان شود.

اگر بازیکنی روی لب تای قازان قرار گیرد و لاشه را به داخل آن هل دهد، به مدت دو دقیقه از زمین مسابقه اخراج می شود.

جکمه جکه (تن به تن)

- جکمه جکه - مبارزه دو سوار - در موارد زیر برگزار می شود:
- اگر بازیکنان ظرف دو دقیقه لاشه بز را نگرفتند.
- اگر لاشه خارج از زمین بیفتند (اوت).
- اگر لاشه در منطقه «خطرناک» قرار داشته باشد.
- جکمه جکه در نزدیکترین دایره شروع می شود.

پرتاب آزاد

سلسله پرتاب های آزاد پس از بازی توسط چهار سوار کار از هر تیم انجام می شود که لیست آنها توسط مربی به داور ارائه می شود.

داور اصلی در کنار بازیکن فراری می ایستد. کمک داور اول در کنار بازیکن تعقیب کننده می ایستد و کمک داور دوم تای قازان را کنترل می کند.

سوار فراری در کنار لاشه بز قرار می گیرد و به دنبال آن بازیکن تعقیب کننده در فاصله ۳۰ متری قرار می گیرد. با سوت داور، هر دو شروع به تاختن به سمت تای قازان می کنند. اگر بازیکن فراری موفق شود لاشه را در تای قازان بیندازد، سالیم قبول می شود. پس از هر پرتاب آزاد، سواران تیم ها موقعیت خود را تغییر می دهند.

حرکات قدرتی

برای افزایش سرگرمی بازی، حرکات قدرتی که با قوانین مغایرتی ندارد، هم برای اسب ها و هم برای سوارکاران مجاز است. برخورد با بازیکن از سمتی که لاشه را از آن برمی دارد، اکیداً ممنوع است. کتک زدن حریف با دست یا شلاق و لگد با پا ممنوع است.

در صورت نقض قوانین، بازیکنان به مدت دو دقیقه به «قارامامی» (محل پنالتی) اخراج می شوند.

اعمال ممنوع

- مشیت و لگد
- تازیانه
- به چالش کشیدن اقدامات داوران
- نگه داشتن حریف با دست، کشیدن رکاب او، مسدود کردن راه
- بستن لاشه به افسار یا نگه داشتن آن با تسمه رکاب
- اتلاف عمدی زمان یا شکستن سرعت حمله تیم مقابل
- ضربه به سر اسب حریف
- دواندن اسب بر روی حریف با تمام قدرت

بازی های مشابه کوک بورو در خارج از کشور

- هورسبول - فرانسه
- پولو کروس - استرالیا
- چوگان - آذربایجان
- پاتو - آمریکای جنوبی
- پولو - هند و انگلستان

منبع:

<https://ru.sputnik.kg/20180816/nacionalnaya-igra-kok-boru-1040655378.html>

فیروز فرمانفرمائیان هنرمند ایرانی اولین نماینده قرقیزستان در دوسالانه ونیز خواهد بود.

۱۸ آوریل ۲۰۲۲

فیروز فرمانفرمائیان در کنار رقصندگان سنتی قرقیز

فیروز فرمانفرمائیان هنرمند ایرانی الاصل که به عنوان یک کوچ نشین در اروپا و شمال آفریقا زندگی می کند، فعالانه درگیر گفتگوهای گذشته و آینده، شرق و غرب، صنایع باستانی و فناوری نوآورانه است. او از طریق فعالیت اجتماعی خود، بر مضامین تاریخ، هویت و جوهر غیرمادی حافظه و زندگی پسا قبیله ای تمرکز می کند.

فیروز نماینده جمهوری قرقیزستان در اولین غرفه ملی این کشور در دوسالانه ونیز ۲۰۲۲ خواهد بود. پرنیتیشن با عنوان «دروازه های توران» به سرپرستی جانت رادی به «سرزمین توران» اشاره دارد، منطقه ای تاریخی که ازبکستان، قزاقستان، قرقیزستان، تاجیکستان، ترکمنستان و مناطق شمالی افغانستان و پاکستان کنونی را در بر می گیرد. این هنرمند با تکیه بر میراث مشترک قبیله ای خود با عشایر تورانی قرقیز که در اصل یک ایل ایرانی عصر اوستایی بودند، اینستالیشن چندحسی را ارائه خواهد کرد که شامل شیرداک های نمدی دست بافته است که با همکاری تعاونی صنایع دستی زنان قرقیز «آلتین کول» تهیه شده است.

برای آشنایی بیشتر با غرفه جمهوری قرقیزستان ما با فیروز صحبت کردیم. در مصاحبه اختصاصی با Widewalls، این هنرمند در مورد سفرها و میراث قبیله ای خود، عشایر تورانی قرقیز، هنر باستانی بافت شیرداک، تجربه همکاری با تعاونی «آلتین کول» و موارد دیگر صحبت می کند.

شیرداک قرقیزی

زندگی به شیوه عشایری

دوسالانه ونیز ۲۰۲۲ اولین غرفه جمهوری قرقیزستان را ارائه خواهد کرد. نمایندگی از کشور در این مناسبت تاریخی برای شما چه معنایی دارد؟

افتخار است و در عین حال یک منبر؛ منبری برای بلند کردن صدایی در مورد مسائل مبرم و مهم که عمدتاً به نیاز مبرم به اتصال مجدد به زمین مادر مربوط می شود که هسته اصلی فرهنگ عشایری قرقیزی است؛ منبری برای تقبیح زیاده روی های مادی گرایانه دنیای هنر و طمع جوامع پیشرفته ما که از نیاز به نتیجه فوری، بهره وری و اتلاف بی معنا رنج می برند؛ منبری برای اعلام اینکه زیبایی باید باز گردد تا محیط زیست روح را اداره کند و شروع به درج دامیان هیرس و شریکانش به لیست سیاه نماید.

شما متولد ایران هستید و به عنوان یک کوچ نشین در اروپا و شمال آفریقا زندگی می کنید. این تجربه جابجایی چه تأثیری بر فعالیت شما دارد؟

سلسله نمایشگاه ها منجر به تنظیم غرفه «دروازه های توران» قرقیزستان در دوسالانه ونیز امسال شد که آغاز آن با اینستالیشن بنیادی «آوارگی عشایری» در موزه مراکش در سال ۲۰۱۷ شروع شد. من به تدریج از بخش فعالیتیم که به تجرید ارگانیک اختصاص داده شده بود، روی مفاهیم هویت شخصی و حافظه مرتبط با کوچ نشینی تمرکز کردم، که بازتاب احساسات عشایری از زمان مهاجرت خانواده ام پس از انقلاب اسلامی ایران بود. ایده «همت» در طرح ایده خانه، خویشاوندی را با فرهنگ های عشایری باستانی برقرار کرد، که با بربرها شروع شد و به مدت هفت سال از طریق نمایش ها و اینستالیشن ها در نیویورک، لندن و مراکش دوام یافت. سپس به اسطوره شخصی و تبار ترکی باستانی قبیله خودم روی آوردم و مسیر مرا به قرقیزستان رساند.

توندوک - دهانه ای در مرکز سقف یورت

غرفه جمهوری قرقیزستان در دوسالانه ونیز

پروژه شما در ونیز با عنوان «دروازه های توران» بر اساس میراث قبیله ای مشترک شما با عشایر تورانی قرقیز تهیه شده است. آیا می توانید درباره «سرزمین توران» و چگونگی سازگاری این میراث خاص با کار شما به ما بگویید؟

«ماناس» حماسه ملی مردم قرقیز شباهت های منحصر به فردی با حماسه شاهنامه ایرانی دارد: هر دو در حدود سال ۱۰۰۰، درست پس از فتوحات اسلامی، ایجاد شدند. شاهنامه در بخش مهمی تفاوت های قدیمی میان قبایل متخاصم سکا را به تصویر می کشد. سکاها اقوام هندواروپایی باستانی بودند که بخشی از آنها در آسیای مرکزی ساکن شدند و بخشی دیگر از طریق شمال ایران به اروپا رفتند. در حدود ۳۰۰۰ سال قبل از میلاد جنگ های طولانی بین سکاها صورت گرفته بود.

چنانکه شاهنامه می گوید، سرانجام صلح به دست تیراندازی برقرار شد که در دره فرغانه، در مرز قرقیزستان امروزی، سرزمین توران را به وجود آورد. ما این افسانه مشترک بین فرهنگ هایمان را داریم.

انستالیشن چندحسی در غرفه قرقیزستان شامل هشت شیرداک دست بافته می شود. ممکن است ابتدا ما را با این هنر باستانی و جایگاه آن در فرهنگ مردم قرقیز آشنا کنید؟

برای ساختن یوت ها و تکمیل و تزئین فضای داخلی آن از نمد استفاده می شود که در طول تاریخ از مردم قرقیزستان در برابر گرما و سرما محافظت کرده است. هر قرقیزی بر روی نمد سفید به دنیا می آید و در نمد سفید به خاک سپرده می شود. نمد در مرکز آغاز و پایان زندگی عشایری قرقیزها قرار دارد. پشم برای نمد از گوسفند و غرگاو به دست می آید. از آنجایی که غرگاو برای قرقیزها مقدس است، پشم را نمی توان از حیوان زنده گرفت، مگر اینکه به طور طبیعی بریزد و یا از دمش گرفته شود. و از آنجایی که پشم غرگاو بسیار قوی است، از آن برای تکمیل کردن جزئیات و دوختن قطعات یورت به هم استفاده می شود.

صنعت پشم در دوران شوروی رو به رشد بود و حدود ۴۰ میلیون گوسفند پشم لازم برای تمام محصولات نمدی را که به کشورهای شوروی صادر می شد، تولید میکرد. اما با فروپاشی شوروی و راه اندازی اقتصاد آزاد، قرقیزها نتوانستند خود را با شرایط جدید تطبیق دهند و بازار محصولات نمدی کساد شد و کل صنعت پشم و مهارت نمدسازی را زیر سؤال برد. اما این همه قوت تخیل قوم قرقیز را در نظر نگرفت که هزار سال است با اسطوره ماناس زندگی می کند و زنان صنعتگر هنوز هم می توانند این هنر باستانی را نسل به نسل منتقل کنند. در این پروژه تقدیس دانش و مهارت نمدسازی از طریق ایده تحول و حفظ آن بسیار مهم است.

این قالیچه های باستانی که مردم قرقیز آن را شیرداک می نامند، از نمد ساخته می شود. تا زمان فروپاشی شوروی شیرداک ها هنوز اشیایی بودند که به طور تشریفاتی در عروسی یا اعیاد بین خانواده ها اهدا می شدند و بیشتر مثل یورت دایره شکل بودند. تنها از زمانی که سازمان های غیردولتی مانند «آلتین کول» که توسط یک بنیاد سوئیسی تأمین می شود، به ورود قرقیزستان به بازار غرب کمک کردند و مانسـخه های مربع و کوچکتر فرش های سنتی را دیدیم. تا آن زمان این عمل کاملاً سنتی بود. شیرداک بر اساس ایده نمادگرایی معنوی، کیهان شناسی و قبیله ای توسعه یافته است که آن را اویمو می نامند و آن شامل واژگان زیادی است که طیف گسترده ای از اعمال معنوی موجود در این منطقه را در بر می گیرد، از جمله شمنیسم، زرتشتی و حتی بودیسم. ترکیب ها و صورت های فلکی این فرم ها به شدت به من الهام بخشیدند که از بین آنها چندین مورد را برای بیان معنای عمیق نمایش انتخاب کردم. از بین مواردی که من انتخاب کردم، یکی را خواهید یافت که بیانگر آزادی در سیمای عقاب اویمو و مسـیر در سیمای جول است و شبیه تصاویر کیت هرینگ می باشد، اما در واقع نمادی از مسیر زندگی است.

جلسه کاری با نمدسازان تعاونی صنایع دستی «آلتین کول»

همکاری با تعاونی صنایع دستی زنان «آلتین کول»

برای خلق این آثار، شما هشتت ماه با تعاونی صنایع دستی زنان «آلتین کول» در قرقیزستان کار کرده اید. این تجربه چگونه بود؟ آیا می توانید به ما از فرآیند خلق آثاری که قرار است به نمایش بگذارید، تعریف کنید؟

این آثار حاصل صدها ساعت کار مشترک و بحث با صنعتگران «آلتین کول» است، گاهی اوقات ۱۰ نفر از آنها در یک زمان روی یک اثر کار می کنند تا این آثار پیچیده را تولید کنند. این آثار همچنین به لطف همکاری تنگاتنگ با وزیر فرهنگ قرقیزستان ایجاد شد تا اطمینان حاصل شود که همکاری ها به طور هماهنگ انجام می شود و پروژه ای را ایجاد می کند که از شیوه های باستانی مردم قرقیز تقدیر می کند و در عین حال آنها را به مخاطبان مدرن ارائه می دهد.

این اولین بار نیست که با جوامع قبیله ای کار می کنید، زیرا پرزنتیشن ونیز به دنبال همکاری شما در سال ۲۰۱۹ با بربرهای آفریقای شمالی است. به نظر شما فرآیند کار چگونه به تولید معنا کمک می کند و چگونه در چارچوب جستجوی مداوم شما برای هویت خود در این دنیا قرار می گیرد؟

پس از سال های طولانی همکاری با بربرها در مراکش - جایی که طرح اولیه بینش پسا قبیله ای خود را ایجاد کردم - نگاهم را به سمت اسطوره شخصی و اسطوره قبیله خودم قاجار که به ۵۰۰ سال قبل به شمال دریای آرال و احتمالاً به سمت دره فرغانه برمی گردد، معطوف کردم. تلاقی این دو اکتشاف مرا به قرقیزستان آورد، قرقیزستانی که به دلیل موضع گیری مستقل سرسخت خود در طول اعصار دست نخورده باقی مانده است و بکرترین فرهنگ عشایری را در تمام آسیای مرکزی و منطقه توران در خود جای داده است. من از طریق تاریخ، حافظه و ایده تحول عمل می کنم. برای حفظ این امر، من موظف بودم که ایده اسطوره شخصی را به بینش پسا قبیله ای که با بربرها ایجاد و یا ترکیب کرده بودم، پیوند دهم. ملاقات این دو عنصر زیر «دروازه توران» صورت گرفت.

پس از افتتاح غرفه قرقیزستان، آینده شما چیست؟

تبار ترکی باستانی قبیله من و به ویژه خویشاوندی که با فرهنگ عشایری قرقیزی و جهان بینی های قبیله ای احساس میکنم، مرا به مفهوم «پسا قبیله ای» سوق داد که به این ایده مربوط می شود که یک گردابی باستانی مشترک وجود دارد که همه ما را متحد میکند؛ گردابی ماقبل صنعتی و تقریباً پیش از تمدن.

من احساس می کنم برای باز کردن این بسته بندی کارهای بیشتری در مسیر اتصال جهانی و وحدت کیهانی باید انجام دهم. در این راستی من الان بر روی یک پیشنهاد بعدی با توجه به دوسالانه هلسینکی ۲۰۲۳ کار می کنم.

منبع:

<https://www.widewalls.ch/magazine/firouz-farmanfarmaian-interview>

فرآیندهای مدرنیزاسیون حوزه آموزش که اجتناب ناپذیر هستند.

ندیره دیوشیوا، رئیس آکادمی آموزش قرقیزستان: «تمرکز اصلی مدرنیزاسیون حوزه آموزش روی انتقال به تحصیل ۱۲ ساله، برابری سطح سواد کودکان پیش دبستانی و ایجاد یک اکوسیستم سالم خواهد بود که شامل استانداردهای سیستم تربیت بدنی و ایجاد شرایط مناسب برای اخذ مدرک تخصص (گواهینامه حرفه انتخابی، یعنی آموزش در مجتمع آموزشی و تولیدی) است.

از سال ۲۰۲۲ و از سال تحصیلی جدید ۲۰۲۳-۲۰۲۴ نوسازی حوزه آموزش به طور چشمگیری در تمام سطوح نظام آموزشی انجام خواهد شد.

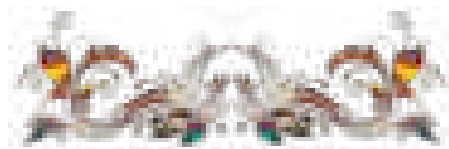

۹ نکته اصلی وجود دارد که در آن همه چیز تغییر خواهد کرد:

- ابتدا یک مدل آموزش ۱۲ ساله راه اندازی می شود. این پروژه تهیه شده است، اما جزئیاتی وجود دارد که مربوط به مسائل مالی است.
- استاندارد دولتی که آن هم بر آموزش ۱۲ ساله متمرکز است. آموزش ۱۲ ساله به این معناست که کودکان ۶-۷ ساله‌ای که امروز دوره های آموزشی پیش دبستانی می گذرانند، مشمول آن نیز می شوند. ضرورت انجام این اقدام به این دلیل است که ۲ درصد از کودکان پیش دبستانی در سراسر کشور آموزش پیش دبستانی نمی بینند. این اقدام به منظور برابری سطح سواد کودکان است.
- استانداردهای درسی نیز محتوای آموزشی را به طور کامل به روز خواهند کرد. برنامه های درسی از سپتامبر ۲۰۲۲ در قالبی متفاوت بازنگری، به روز و توسعه خواهند یافت.
- کتاب های درسی امروز اغلب از نظر وزن و محتوا با استانداردها مطابقت ندارند. طبق هنجارهای قوانین بهداشتی وزن کوله پشتی دانش آموزان سال اول و دوم باید کمتر از ۵، ۱ کیلوگرم و دانش آموزان سال سوم و چهارم کمتر از ۲ کیلوگرم باشد.
- سنجش دانش - شاخص های جدیدی برای تعیین سطح دانش.
- دوره های کوتاه مدت برای معلمان و دوره های بازآموزی یک ساله و نیم ساله برای معلمان که می توانند دروس دیگری نیز تدریس کنند.
- ارتقای سطح شاخص های زبان های قرقیزی، روسی و انگلیسی.
- پیش نویس مفهوم و قوانین مربوطه در مورد انتقال به آموزش ۱۲ ساله تهیه شده است.
- سیستم امتیازدهی چند امتیازی.
- برنامه درسی پایه شامل فهرستی از رشته های اصلی و پنج سمت است که مدارس در برنامه آموزشی اصلی خود انتخاب خواهند کرد.
- به گفته نذیره دیشیوا، موضوع کاهش بار آموزش و راه اندازی روش های جدید سنجش دانش، مهارت ها و توانایی های کودکان؛ خودارزیابی مدرسه و ارزیابی مدرسه توسط مسئولان آموزش و پرورش در نظر گرفته می شود. لازم است که روش بررسی تأیید آزمایش ها تهیه و تأیید رسمی شود.

منبع:

https://kutbilim.kg/ru/news/inner/modernizatsionnyeprotsessykotoryeneizbezhny/?fbclid=IwAR0_SxQIMVv_zl8V6E6wRDNw6MIg_3fLuZ9fK8tDYQVQHUMa4wjeU53AQxk

رئیس جمهور فرمان مطالعه همه جانبه و ترویج حماسه های «ماناس»، «سمتی» و «سیتک» را امضا کرد.

۲۳ آوریل ۲۰۲۲

صادر جباراف رئیس جمهور قرقیزستان فرمان «پیرامون اقدامات تکمیلی برای مطالعه همه جانبه و ترویج حماسه سه گانه «ماناس»، «سمتی» و «سیتک» میراث معنوی ارزشمند مردم قرقیز را امضا کرد.

به گزارش بخش رسانه ای نهاد ریاست جمهوری، در سال های اخیر قرقیزستان اقدامات منظمی را با هدف توسعه بیشتر فرهنگ ملی، حفظ و ترویج میراث فرهنگی ملموس و ناملموس، رواج بیشتر ادبیات شفاهی و هنر آماتور و تضمین ادغام فعال کشورمان در فضای فرهنگی جهانی و نیز توسعه نوآورانه حوزه فرهنگ و هنر انجام داده است.

«مردم قرقیز میراث منحصر به فردی از ادبیات شفاهی دارد که هنر شاعری و نقالی دوران تمدن عشایری، از جمله هنر حماسه سرایان، ماناس خوانان، نقالان، قوالان و بداهه گوین را شامل می شود. به لطف هنر آنها، وقایع و اطلاعات از تاریخ و زندگی مردم قرقیز در حماسه های کوچک و بزرگ در قالبی هنری و شاعرانه به تصویر کشیده شده است.

یکی از درخشان ترین مرواریدهای میراث معنوی ارزشمند قرقیزها حماسه قهرمانانه «ماناس» است که از بیش از نیم میلیون سطر تشکیل شده و از نظر حجم از همه حماسه های شناخته شده در جهان پیشی می گیرد. حماسه سه گانه «ماناس» گنجینه طلایی ادبیات شفاهی است که بیش از دو هزار سال تاریخ و زندگی معنوی قرقیزها را منعکس می کند.

امروزه حماسه «ماناس» اهمیت فزاینده ای پیدا می کند و عامل وحدت ایدئولوژیک هویت مردم قرقیزستان و استقلال است. برگزاری هزاره حماسه در سال ۱۹۹۵، افتتاح بنای یادبود ماناس در میدان مرکزی آلتو و تصویب قانون «پیرامون حماسه ماناس» در ۲۸ ژوئن ۲۰۱۱ شاهدی بر وحدت ایدئولوژیک مردم است. ۳۱ ژانویه ۲۰۱۲ دولت برنامه ملی قرقیزستان را برای حفظ، مطالعه و ترویج حماسه «ماناس» برای دوره ۲۰۱۷-۲۰۱۲ تصویب کرد.

هدف از برنامه ملی ایجاد شرایطی برای احیای ارزش های سنتی معنوی و اخلاقی جهانی و توسعه منظم فرهنگ ناملموس و ادبیات شفاهی بود. این برنامه بر روی دستیابی به یک هدف استراتژیک، یعنی حفظ و توسعه فرهنگ و زبان مردم قرقیز متمرکز بود. هدف از برنامه ملی ایجاد شرایطی برای احیای ارزش های سنتی معنوی و اخلاقی جهانی و توسعه منظم فرهنگ ناملموس و ادبیات شفاهی بود. این برنامه بر روی دستیابی به یک هدف استراتژیک، یعنی حفظ و توسعه فرهنگ و زبان مردم قرقیز متمرکز بود. در حال حاضر، وظیفه مبرم نهادهای دولتی انجام اقدامات اضافی و تکمیلی برای حفظ، مطالعه همه جانبه و ترویج حماسه سه گانه «ماناس» است.

امروزه سیستم کاملی از مفهوم حفظ، مطالعه و ترویج حماسه های بزرگ و کوچک، میراث فرهنگی ناملموس مردم قرقیز، معرفی فناوری های نوین اطلاعات و ارتباطات در این زمینه و آموزش پرسنل مجرب برای تعلیم میراث فرهنگی ناملموس در مؤسسات آموزشی، جستجو و حمایت از چهره های خلاق جوان با استعداد و ارائه کتب درسی به مؤسسات آموزشی وجود ندارد.

با توجه به نقش ماندگار حماسه سه گانه «ماناس» در تربیت معنوی نسل جوان و تقویت وحدت مردم قرقیزستان؛ به منظور ترویج گسترده اندیشه های انسان گرایانه حماسه های بزرگ و کوچک؛ با هدف تضمین حفاظت، انتشار و مطالعه ادبیات شفاهی و میراث فرهنگی ناملموس جمهوری قرقیزستان؛ و بر اساس ماده ۷۱ قانون اساسی فرمان می شود که:

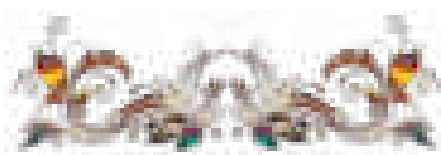
۱. حفظ، تحقیق و ترویج میراث فرهنگی ناملموس قرقیزها - مردمی که حافظ سنت های اصیل تمدن عشایری شده اند، - فراهم آوردن شرایط مساعد برای احیای معنوی و توسعه بیشتر فرهنگی اقوام جمهوری قرقیزستان، احترام به میراث نیاکان و تداوم نسل ها و حفظ هویت و خودشناسی سنت های ملی و تاریخی از وظایف راهبردی مقامات دولتی و دولت های محلی دانسته شود.

۲. کابینه وزیران تا ۱ سپتامبر ۲۰۲۲ اقدامات ذیل را انجام دهد:

- تدوین و تصویب مفهوم تحقیق و ترویج حماسه «ماناس» و برنامه عملیاتی برای اجرای آن.
- تدوین و تصویب مفهوم کمپین اطلاعاتی «ماناس - وحدت و هماهنگی ملی» و برنامه عملیاتی برای اجرای آن.
- اختصاص وضعیت ذخیره گاه مجسمه سازی، تاریخی و معماری «پایتخت ماناس» به کوه بوزبولتوک و تدوین پروژه ساخت ذخیره گاه مجسمه سازی، تاریخی و معماری مزبور و برنامه عملیاتی برای اجرای آن با معرفی منبع مالی.
- تنظیم فهرست نهایی آثار ملی و ارزیابی علمی، تاریخی و دانشگاهی آن.
- تدوین طرح پیش نویس قانون «اصلاحات قانون جمهوری قرقیزستان پیرامون حماسه ماناس» و ارائه آن به مجلس عالی کشور.
- اتخاذ تدابیر مناسب برای حمایت مالی از این فعالیت ها.
- پوشش گسترده از این رویدادها در رسانه ها با مشارکت نمایندگان حوزه علمی و نهادهای اجتماعی.
- ۳. تأسیس پروهشگاه میراث فرهنگی ناملموس مردم قرقیز زیر نظر مؤسسه دولتی «آکادمی ملی «ماناس» و چنگیز آیتما اف».

منبع:

<https://culture.akipress.org/news:1777009>

ایشنبای عبدالرزاق اف

(۱۹۳۷ - ۲۰۱۴)

ایشنبای عبدالرزاق اف سال ۱۹۳۷ در شهر چولپون آتای استان ایسبک کول به دنیا آمد. او سیاستمدار و دیپلمات برجسته بود. وی در سال ۱۹۵۹ در دانشگاه اقتصاد ملی مسکو و در سال ۱۹۷۰ در مکتب عالی دیپلماسی وزارت امور خارجه شوروی تحصیل کرد. فعالیت خود را در سال ۱۹۶۲ در کمیته برنامه ریزی قرقیزستان شوروی سوسیالیستی آغاز کرد و در سمت هایی چون کارمند آکادمی علوم اتحاد جماهیر شوروی، مسئول بخش آموزش و پرورش کمیته مرکزی قرقیزستان، دبیر و رایزن سفارت شوروی در ژاپن، کنسول شوروی در شهر سایپورو (ژاپن)، رئیس گروه امور خارجه اتحاد جماهیر شوروی در ژاپن، مشاور رئیس جمهور قرقیزستان و در سال های ۱۹۹۶-۱۹۹۹ دبیر دولتی جمهوری قرقیزستان کار و فعالیت کرد.

ایشنبای عبدالرزاق اف سفیر شوروی، رئیس انجمن قرقیزستان و ژاپن، نویسنده سه کتاب و صدها مقالات علمی بود.

کتاب های ایشنبای عبدالرزاق اف:

۱. رشد صنعت قرقیزستان، فروزنه، ۱۹۶۵، ۱۰۰ ص.

۲. تأملات، بیشکک، ۲۰۰۷، ۵۶۰ ص.

۳. گفتگوی ناتمام، بیشکک، ۲۰۰۴، تورار، ۲۲۸ ص.

معرفی برخی از آثار ایشنبای عبدالرزاق اف:

افکار و اندیشه های ایشنبای عبدالرزاق اف پیرامون سیاست خارجی و داخلی قرقیزستان مستقل و رشد اجتماعی قرقیزستان و کشورهای همسایه در مقالات، مصاحبه ها و سخنرانی های او منتشر شده است.

در کتاب «گفتگوی ناتمام» تبادل نظر ایشنبای عبدالرزاق اف با آقای مرادبیک ایمانعلی یف به عنوان شخصیت سیاسی منعکس شده است. دیدار و گفتگوی عبدالرزاق اف و ایمانعلی یف درباره قرقیزستان و آینده کشور در سال های ۱۹۸۶-۱۹۸۵ در شهر خاباروفسک روسیه در آغاز دوره بازسازی جماهیر شوروی شروع شد و در اثنای آن ایشنبای عبدالرزاق اف با پیش بینی وضعیت سخت قرقیزها در آینده نزدیک از اوضاع فعلی گله می کند. در دهه ۱۹۹۰ آنها بار دوم دیدار می کنند و در سال ۲۰۱۳ تصمیم می گیرند کتاب مشترکی را در زمینه روابط بین المللی قرقیزستان منتشر کنند، اما ایشنبای عبدالرزاق اف چشم از جهان برمی بندد و به همین دلیل کتاب او «گفتگوی ناتمام» نام میگیرد.

منبع:

<https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%90%D0%B1%D0%B4%D1%83%D1%80%D0%B0%D0%B7%D0%B0%D0%BA%D0%BE%D0%B2,%D0%98%D1%88%D0%B5%D0%BD%D0%B1%D0%B0%D0%B9%D0%90%D0%B1%D0%B4%D1%83%D1%80%D0%B0%D0%B7%D0%B0%D0%BA%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D1%87>

درآمد دانشگاه های قرقیزستان از دانشجویان خارجی چقدر است؟

۲۹ مارس ۲۰۲۲

کدام کشورها بیشترین دانشجویان را در قرقیزستان دارند؟

اخیراً وزارت بهداشت قرقیزستان تصمیم به تعطیلی ۱۲ دانشگاه پزشکی گرفت و گفت صاحبان آنها بیشتر به تجارت مشغول هستند تا تحصیل. خبرگزاری «اسپوتنیک» بررسی کرده است که مؤسسات آموزشی قرقیزستان از دانشجویان خارجی چقدر درآمد دارند.

بر اساس آمار وزارت آموزش و علوم، در دانشگاه های قرقیزستان ۷۰۵۲۴ خارجی تحصیل می کنند. اکثر آنها شهروندان هند، پاکستان، قزاقستان، ازبکستان، تاجیکستان و روسیه هستند. برخی از آنها سالانه بیش از ۳۰۰۰۰ صوم و برخی دیگر بیش از ۲۲۵۰۰۰ صوم برای تحصیل پرداخت می کنند. آموزش بورسیه نیز ارائه می شود: ۵۰ سهمیه برای روس ها، ۵۰ سهمیه برای تاجیک ها، ۳۰ سهمیه برای چینی ها و پنج سهمیه برای هر کدام از کشورهای بلاروس، مجارستان و قزاقستان. علاوه بر این، ۷۵ سهمیه به اتباع خارجی که اصالتاً قرقیز هستند، اختصاص داده شده است.

جمهوری اسلامی ایران، وزارت فرهنگ و ارث ملی اسلامی
جمهوری اسلامی ایران، وزارت فرهنگ و ارث ملی اسلامی
جمهوری اسلامی ایران، وزارت فرهنگ و ارث ملی اسلامی